

re, at valg foregår på en ordentlig måde, synes vi også godt man kunne styrke, for vi ved jo, at der er stor diskussion om, hvordan de her valgobservationer fungerer, om de fungerer godt nok. Der ville det også være fint, hvis den danske regering i højere grad gjorde en indsats for at få dem til at fungere bedre.

Vi er altså positive over for OSCE som institution. Vi mener, at den kan bruges meget mere aktivt, end det er tilfældet, og det vil vi gerne opfordre regeringen til at gøre noget ved.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:48

(Privatist)

Pia Christmas-Møller (UFG):

56 lande rækker hinanden hånden fra Vladivostok i øst til Vancouver i vest i den eneste pan-europæiske samarbejds- og sikkerhedsorganisation, som samtidig rækker over Atlanten. Den er åben og inkluderende gennem dialog.

OSCE giver og skal give håb i en tid, hvor mange skyer truer demokratisk og fredelig udvikling. Både den militære og menneskelige dimension, hvor Danmark jo bidrager godt på forskellige områder, står meget centralt i OSCE, og den økonomiske og miljømæssige dimension bidrager også til at forbedre forholdene.

I det forgangne år har situationen i Georgien været en kritisk udfordring, også for det internationale samfund. OSCE har her nogle muligheder for at spille en konstruktiv rolle, men er naturligvis som andre tilsvarende organisationer hæmmet af konsensuskravet. Jeg synes, det er godt, at grækerne arbejder hårdt for at få forlænget mandatet til en altomfattende mission.

Det har været og er fortsat en stor udfordring at få Rusland til at leve op til sit ansvar og sine forpligtelser, og i den forbindelse betyder ikke mindst samarbejdet i den såkaldte menneskelige dimension meget for udvikling af gensidig forståelse og demokratisk tankegang. Diskussionen om Medvedevs forslag om en ny europæisk sikkerhedsarkitektur må ikke gelejde udviklingen ud på et sidespor, og personligt er jeg langtfra overbevist om, at det er store diskussioner om nye organisationsmæssige institutioner og rammer, der er allermost behov for. I hvert fald må fokus ikke fjernes fra det, det hele handler om, nemlig grundlæggende respekt for menneskers værdighed, sikkerhed, frihed og fremgang.

Arbejdet på valgobservationsområdet er her en hovednøgle, og jeg synes, det er lidt trist, at

redegørelsen trods mange gode elementer slet ikke reflekterer nogen af de langvarige og ødelæggende problemer, som man slås med internt i OSCE-familien på netop dette område. Problemerne er jo ikke blevet mindre i det forgangne år.

Det virker, som om ministeren slet ikke har fået viden om, hvor skidt det har stået til gennem flere år, når det gælder efterlevelsen af f.eks. den såkaldte Københavneraftale fra 1997, som handler om samarbejdet på valgobservationsområdet. Ikke med ét ord er det nævnt i redegørelsen, som i det hele taget desværre viser ringe indsigt i og prioritering af samarbejde med OSCE's parlamentariske afdeling, hvis sekretariat jo ellers netop har til huse her i Danmark. Det er jeg lidt ked af, for at sige det på jysk, for jeg mener at vide fra tidligere, at ministeren personligt lægger meget vægt på også denne del af OSCE-arbejdet, så jeg tror ikke, det er der, det halter.

Sidste sommer blev jeg genvalgt som en af den parlamentariske forsamplings ni vicepræsidenter og har i kraft af arbejdet her været ganske involveret i netop arbejdet med bl.a. valgobservationer. Sidste år blev jeg f.eks. af det finske formandskab bedt om at lede valgobservationen i Makedonien, hvis officielle navn jo fortsat er Former Yugoslav Republic of Macedonia, som udpeget special coordinator. På grund af betydelig vold måtte der holdes omvalg i en række valgkredse, og jeg oplevede både ved det ordinære og senere ved omvalget, hvor betydningsfuldt vores arbejde i OSCE er på dette kerneområde.

Jeg blev i år udpeget af det græske formandskab til at lede observationen af det makedonske kombinerede præsident- og kommunalvalg og kan se og berette om den meget positive udvikling. For et nyt land, som angler efter international anerkendelse og brændende ønsker optagelse i NATO og EU, er det fantastisk vigtigt, at der er internationale vidner til dets udvikling på disse fundamentale felter.

Jeg tror, at langt de fleste af os kan enes om betydningen af dette arbejde, og desto ærgerligere er det derfor, at interne organisationsproblemer skal have lov til at besværliggøre arbejdet i den grad, som tilfældet er. Det lykkedes at undgå de mange interne benspænd – ja, det vil jeg kalde dem – i Makedonien, så vi kunne få et statement, hvis indhold jeg blev yderst tilfreds med. Men det krævede en særlig indsats både i år og sidste år, og jeg vil ikke lægge skjul på, at